FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT MICHAEL B. ELMER

föredraget den 9 mars 1995 *

1. I det förevarande förfarandet om fördragsbrott har kommissionen genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 26 april 1994 väckt talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 48.2 i EG-fördraget och artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen [1] genom att bibehålla bestämmelserna i artikel 70 i förordning nr 2545/1940 och i utbildnings- och kyrkoministerns beslut nr 46508 av den 10 och den 17 maj 1976, i dess ändrade version, såsom gällande.

2. Innan kommissionen anhängiggjorde talan vid domstolen sände den svaranden en formell underrättelse av den 1 juli 1992, som följdes av ett motiverat yttrande av den 26 augusti 1993.

3. Kommissionen har gjort gällande att det framgår av ovannämnda bestämmelser att det uppställs strängare krav vid rekrytering av utländska medborgare (däri inbegripet medborgare i andra medlemsstater) till privata skolor som undervisar i främmande språk än vid rekryteringen av grekiska medborgare.

Kommissionen har då den besvarade en av domstolen ställd fråga uppgivit att det i artikel 70 i förordning nr 2545/1940 krävs att lärare vid privata skolor skall ha samma särskilda kvalifikationer som de som krävs för att tillträda en motsvarande tjänst inom det statliga undervisningsväsendet. Enligt artikel 18.1 i presidentförordning nr 611/27/6-15/7/1977 om rekrytering av tjänstemän till statliga och andra offentliga institutioner, däri inbegripet skolor, kan inte någon som inte är grekisk medborgare anställas som statlig tjänsteman. Kommissionen hänvisar i detta avseende till den grekiska regeringens svar på domstolens fråga i mål C-147/86 [2], i vilket regeringen bekräftar att det enligt ovannämnda bestämmelser krävs att lärare vid privata skolor skall ha grekisk nationalitet.

* Originalspråk: danska.

1 — EGT nr L 257, s. 2.

2 — Dom av den 15 mars 1988, kommissionen mot Grekland, Rec. s. 1637.

4. Republiken Grekland har i förevarande mål inte bestritt att de ifrågavarande bestämmelserna är oförenliga med gemenskapsrätten.

Däremot har Republiken Grekland i sitt yttrande till domstolen hävdat att en presidentförordning, genom vilken de omtvistade bestämmelserna ändras så att det i framtiden uppställs samma krav vid anställning av medborgare från andra medlemsstater som vid anställning av grekiska medborgare, redan har undertecknats av de behöriga ministrarna och har förelagts republikens president för underskrift och efterföljande kungörelse, vilket medfört att talan nu saknar föremål.

5. Det är således obestritt att den medlemsstat mot vilken talan har väckts har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten.

Det framgår vidare tydligt av domstolens fasta rättspraxis [3] att föremålet för en talan som har väckts med stöd av artikel 169 i EG-fördraget fastställs i kommissionens motiverade yttrande. Även i de fall då fördragsbrottet upphör medan talan är anhängig vid domstolen kvarstår ett juridiskt intresse av att pröva talan med avseende på att fastställa grunden för det ansvar som en medlemsstat till följd av ett fördragsbrott kan ha mot andra medlemsstater, gemenskapen eller enskilda.

Förslag till avgörande

6. Med hänsyn till vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen skall meddela följande dom:

— Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 48.2 i EG-fördraget och artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68, genom att bibehålla bestämmelserna i artikel 70 i förordning nr 2545/1940 och i utbildnings- och kyrkoministerns beslut nr 46508 av den 10 och den 17 maj 1976, i dess ändrade version, såsom gällande.

— Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

3 — Se bland annat dom av den 1 december 1993, C-37/93, kommissionen mot Belgien, (Rec. s. I-6295).